

nec expirat per mortem cedentis. Sed si ecclesia destitatur ut o
 porteat eam iterum dedicari. tunc indulgentie destruantur date ad te
 pus ut p quicquid usq ad illud tempus durant. Nec oia pe. de pa
 lu. Item nota q pasci non possunt dare indulgentiam q non
 extendunt nisi ad subditos. quos pasci non habent. Item nota q n
 pnt dare n subdito. n de licentia p p n epi l p p n iudicis et n sufficiat
 licentia curati. pe. de palu. Et nota fm pe. de palu. q xps non so
 lu oibus meruit sed et p oibus satisfecit. q supposituz agebat et
 paebat unde non solu actio merens s etiam passio satisfaciens fuit.
 Non est ergo ex insufficiencia q passio xpi in sacramentis non soluit.
 sed ex dei ordinatione qui gratis remittit. Dicere em q in sacra
 mentis deus nil remittit. nisi quantum sibi soluit aut de thesauro co
 muni ecclesie aut de thesauro cordis vel corporis vl oris. est dicere
 deum minus liberale. Et licet in hoc esset liberalitas hois xpi nob co
 municandis diuicias sue penalitatis. In hoc tu in nullo est liberali
 tas dei qui nobis nihil de suo donat. ppter qd melius dicitur q in
 sacramentis est liberatio vel a tota pena vl a piali. s non ex solu
 tione sicut ex indulgentis sed ex liberali dei remissione. ex merito
 quide xpi. i. amore xpi sed non ex solutione xpi. qui et si pro pecca
 to nature soluit et satisfecit. non sic pro peccato persone. Et si
 dicat q ultra infinitum nil sit. et vnum infinitum consumat aliud
 ergo satisfactio erit et si fuit infinita videtur exhausta pena infi
 nita scilicet originalis culpe in baptizatis. Nil ergo remanet ad
 soluendum in indulgentis vel pro actualibus peccatis. Respon
 detur q hoc est verum in infinitis eiusdem rationis. sed infinitas
 virtutis dei est alterius rationis alijs infinitatibus. Omnes enim
 excedit et omnia alia ad ipsam comparata sunt finita et quasi ni
 hil. Passio igitur erit et ingru meritoria et ingru satisfactoria e
 infinita ratione suppositi. quia omnes infinitates entis et possibi
 les excedit quia omnem penam dampni et sensus infinitam nulla
 facere potest. Alioquin similiter argui posset q passio xpi p vno
 solo satisfacere posset cuius pena est infinita et non pro duobus
 sicut prius arguebatur q pro originali et non pro actuali. et ce
 tera.

Emum videndum est de indulgentia plenaria q datur solu
 a summis pontificibus quod fit diuersimode. Aliquando
 enim datur vniuersaliter omnib certu locum visitantib
 simpliciter. i. p omni tempore sicut communiter dicitur de visitantib sanc
 tu sepulchru dmi. Veru est tu q sine licentia pape non potest illuc
 accedi quod videtur institutu. ne ob suasionem sarracenoꝝ ibi ha
 bitantiu fideles fidem veram abnegarent l timore deuicti penaru

Indulgentia plenaria

Quid non potest accedi sepulchro
domini nisi licentia papae accedi

inferrentur ab eis. Aliqua dante indulgentia plenaria oibus vñ
 tandbus certū locum certa die infra annū vt cōcessū ē ecclie sacte
 marie de āgelis ordinis p̄icatorū ferrarie p̄ Eugenū papā q̄tū a
 in puincia p̄uincie in ecclia sacte marie magvalene in Balma p̄
 eūde. et hoc in p̄petuū p̄manz n̄ p̄ papā reuocet sicut reuocato sūt
 oēs tales ino ulgēcie dato ad instar ino ulgētiaz aliarū ecciarum
 in Conclio constantien. Oportet tamē visitātes talia loca ip̄lere
 ea que in forma ipsa continent ad cōsequendū talem indulgentiaz
 nec ad alios viuos vel defunctos possunt duplicari. q̄ communē
 .bi dī de ipsis accidentibus. Tercio mō dat indulgentia plenaria
 oibus facientibus certū opus puta assumētib⁹ crucē ad bellādum
 otea infideles vl' eūtib⁹ l' mittentib⁹ bellatores cōtra illos. vl' dāt
 bus certā quātitatē pecunie elemosinaliter p̄ tali opere vl' p̄ alio
 negotio. Quarto datur certis et determinatis siue noīatis p̄sonis
 facientibus infra annū vel aliud tempus i bulla taxatū certas e
 lemosinas et ie iunia l' alia pia opera orationū et huiusmodi q̄ ta
 lis habeant facultatem eligendi ydoneum cōfessorem in articulo
 mortis qui vigore talis indulti valeat eum absoluerē ab omnib⁹
 peccatis de quibus est cord e contritus et ore confessus exceptis il
 lis que perpetrasset sub fiducia talis gratie. Quinto datur ple
 naria indulgentia visitantibus certas ecclias vrbis certis dieb⁹
 vt dicitur infra et hoc de quinquagenario in quinquagenarium
 et dicitur indulgentia iubilēi. Circa materiam istaz primo sci
 endum est q̄ quamuis tales plenarie indulgentie vulgariter nū
 cupantur de pena et culpa locutio tamen talis proprie non est
 vera q̄ culpe solus remissor ē tē auctoritatie iuxta illud qd̄ do
 minus ait per ysayam. Ego solus de leo iniquitates tuas p̄pter me
 metipsum. et de conse. vi. m̄. Remo. Potest tñ sic saluam dicta
 locutio vt remissio culpe referatur ad contritionem et confessionē
 que p̄exigitur ad consequendā indulgentiam vt patet ex for
 ma et remissione p̄ne ad effectum indulgentie. Ad hoc enim ordia
 tur omnis indulgentia siue p̄ticularis siue vniuersalis. ad remissi
 onem p̄ne temporalis debite p̄ peccatis commissis p̄nalē vl' totalē.
 pro qua si q̄s non satisfiat in p̄sentip opa bona in statu gratie fa
 cta l' p̄ p̄nias iniunctas in cōfessione l' p̄ sacramentoz piā suscep
 tionem l' indulgentiarum suffragatōez i purgatorio postmodū
 eas luet. si tñ in statu gr̄e discedat saluas ad inferna descendit nūq̄
 eas soluturus fm̄ doctores in. m̄. Et q̄ indulgentie tñ valēt quā
 tū sonant. ideo diligenter attendendus est tenor earum et obser
 uandus. Non enim huiusmodi votum p̄ opere reputat. vt ait Ca
 ssiodorus de pe. di. i. sed oportet opere impleri quod ibi mandat.
 Nec suffiat partem implere vt partem habeat indulgentie s̄ aut

Quo causa q̄s locu
 indulgentia a p̄e et culpa.

no

totum aut nichil. ut ubi gratia. teneatur ex forma indulgentie cer-
 ta ieiunia facere ista annum proximum. et ex incuria non faciat omnia
 non osequetur. Si quis debeat visitare quatuor ecclesias per quendam. et tamen
 tres ex eis visitat vel solum per quaterdenam. non osequetur eam (Et quod iou-
 gentis in articulo mortis quod plurimis datus fuit ab Eugenio quarto que
 nulli dubium permanet in sui valore post mortem eius. per regulam
 Decet beneficium principis esse manurum. li. vi. Plura dubia isurrex-
 erunt circa huiusmodi. Primum est quod dicatur in hac materia articu-
 lus mortis. in quo habens huiusmodi indulgentiam absoluit. Vtrum
 verus. cum scilicet quis tunc moritur. l. prescriptus. cum quis extimat per commune
 iudicium moriturus. quis postea euadat quod pluries accidit. Ad quod res-
 detur quod si non plus habeat ex forma indulti. nec concedens aliter interpretatio-
 nem suam exprimat. intelligendum videtur de articulo presumpto non
 vero. sicut etiam extrema unctio datur que est sacramentum exequium
 quod debet dari hijs que per commune extimationem reputantur morituri.
 et tamen si euadat iterum postea reunguntur. et nihilominus exte-
 ma dicitur quod sic existimabat quod foret extrema. Tunc ergo cum ta-
 li articulo presumpto mortis absoluitur osequi videtur effectum in
 indulgentie usque ad illud tempus. quous postea euadat et gratia illa
 expirat in posterum. Ita consulti. d. Jo. dominica. Secus autem
 esset si in forma diceretur quod consequatur effectum indulgentie in
 casu quod moriatur. tunc alius sibi reseruetur. Tunc enim non osequitur
 effectum indulgentie in casu quod moriatur si non moritur. verbi gratia
 expirat per illam absolutionem dimis que nil expectat in futurum
 subito consequitur effectum suum. nec sit sub conditione absolutio sa-
 cramentalis. Idem si non habeatur hoc in forma. et tamen concedens
 declarat se intendere scilicet de articulo vero non presumpto. ut dicitur
 Eugenium declarasse. Secundo queritur utrum quis teneatur generaliter
 confiteri de peccatis que alias tunc confessus est ut osequatur effectum
 indulgentie plenarie. Et aliquibus visum est quod sic. quod dicitur in for-
 ma indulti quod confessor quem elegerit in articulo mortis absoluat eum
 et det sibi auctoritate apostolica plenam remissionem omnium peccato-
 rum que est ore confessus et contritus. Si ergo non confiteatur tunc ad illa que
 alias confessus est. non videtur extendi remissio. nisi ad sibi tunc con-
 fessa. et non ad alia. Sed in oppositum est rei veritas. Pro cuius
 declaratione est sciendum. quod clauis iurisdictionis circa hominem
 in mortis articulo constitutum dupliciter in sacerdote dilatatur. scilicet
 de iure communi et de indulto particulari huius. Et quantum ad primum
 modum potest quilibet sacerdos quilibet in articulo mortis constitutum sibi confite-
 ri absolueret ab omnibus peccatis et sententijs excommunicationis indiffe-
 renter sacramentaliter et in foro preteritis (hec autem preteritis per huiusmodi in-
 dultum non duntaxat. quod quilibet sacerdos non potius habet hanc de iure
 a nñ

Quis dicitur an in mor-
 tu quo hinc indulgentia
 soluitur

alius bulla huius plenam
 remissionem et in ed. v.

comuni in eo casu. Preterea talis absolutio sacramentalis extendit etiam ad peccata quae praetextu talis universalis auctoritatis omissa essent. Nullum enim excipit dominus utatur confiteatur. Sed potestas concessa sacerdoti gratia huiusmodi. non extendit ad peccata quae commississet praetextu talis indulgentiae. ut patet ex forma indulgentiae. Sed nihilominus quo ad ipsa commissia praetextu indulgentiae valet absolutio sacramentalis quae fit de iure communi in hoc articulo. si contritus et confiteatur si memorie occurrat. quo ad culpam. et quo ad penam temporalem potestate communis clauis plenius et minus secundum dispositionem eius. Secundo modo dilatur clavis iurisdictionis in sacerdote in hoc articulo propter indulgentia speciale talis indulgentiae quo ad remissionem penarum temporalium quas quis soluitur hic vel in purgatorio. quod de iure communis sacerdos remittere non potest. sed potest vigore indulgentiae huiusmodi. Vbi etiam est notandum quod huiusmodi remissio quae in hac gratia indulgentiae committitur non est sacramentalis. ideo non requirit de necessitate noticiam peccatorum nec formam absolutionis sacramentalis. si praesupponit quod sit tunc vel antea corde contritus et ore confessus. cuius ratio esse potest. Quia cum sint tres partes integrales penitentiae. huiusmodi gratiosa indulgentia non potest supplere nisi ipsas tres scilicet satisfactionem orationis et confessionem. Non enim potest quis per aliquo confiteri vel orari sacramentaliter nisi per interpretem cum nesciat loqui. si bene potest unus pro alio satisfacere uiuo vel defuncto. et ideo pontifex romanus qui est principalis dispensator thesauri ecclesiae intendit per huiusmodi indulgentias quod de ipso thesauro scilicet penarum casti et sanctorum adiuuentur fideles ad satisfaciendum seu soluendum debita huiusmodi penarum. Non ergo oportet ut confiteatur generaliter seu alias confessata. nec hoc exprimit forma indulgentiae quod dat sibi plenariam remissionem peccatorum quae est ore confessus et contritus. Non dicit sibi. si simpliciter quae est confessus. Si igitur alias est confessus. iam est confessus. et impleuit formam indulgentiae ut non oporteat confessam iterum confiteri. Sed si qua peccata petraisset mortalia per ultimam confessionem rite factam. de illis oportet confiteri ut ad illa extendatur remissio pene debite pro illis. Et si amisisset loquelam sed non verbum rationis. posset providere salutem suam per signa et nutus quae equivalent confessioni et ad consecutionem remissionis pene illorum. Sed si per nullum modum potest intimare talia peccata. valebit quidem sibi oratio sola. si eam habeat ad remissionem culpae talium. si non extendere remissio pene illate vigore indulgentiae. ut videtur. quia nunquam est ea confessus. Si autem incurrerat amenam vel frenesim post mortale commissum. de quo nunquam habuit orationem. cum nec in statu possit eam habere nec saluatur nec in aliquo sibi suffragatur. nec valet indulgentia. Verum quia sciri non potest hoc. nisi permansisset ad illud ultimum.

no b

mum in aliquo notorio crimine. ut in concubinato. usura publi-
 ca et huiusmodi. potest sacerdos facere quod in se est ut det sibi tale ab-
 solutionem et plenam remissionem. Et idem dicendum est de venialibus hoc
 est quod quia non sunt de necessitate confitenda. ideo eis non confessis non propter
 hoc tollit valor indulgentie si mortalia est confessus tunc alias et de ve-
 nialibus fit status alias. Et si non. per hoc non impeditur a salute. quia
 venialia non tollit gratiam. nec effectum huius indulgentie. impedire
 tamen ad remissionem penarum de bitarum per illis venialibus non accedere
 ex eo quod pena non remittitur remanente culpa etiam in veniali. ideo intel-
 ligendum est de omnibus indulgentiis quod ante particulariter vel universali-
 ter moribus et confessis scilicet quod oportet confiteri si qua commisset mor-
 talia post ultimam confessionem alias sibi non valeret. Venialia autem
 non oportet confiteri nec mortalia rite confessis. Verum quia confessio semper
 est utilis etiam iterata frequenter et etiam de venialibus. et venialia confite-
 ri alias confessis non potest non iuvare. per rationem cum per confessionem efficiat aliqui
 quis de attrito contritus. ideo si quis vult generaliter tunc confiteri. non
 potest nec debet replendi se commendari. sed hoc non est necessarium ad
 consequendum effectum indulgentie. **Tercio** quare quod sit forma hu-
 ius absolutionis vel remissionis plenarie. quod est diligenter in-
 spiciendum. quia sicut forma est principium essendi. ita et agno-
 scendi. et ideo scienda est una distinctio communis et satis vulgata secundum
 theologos et canonistas videlicet quod duplex est clavis. una ordinis et
 alia iurisdictionis. Dare autem indulgentiam plenariam vel non ple-
 nariam. non pertinet ad clavem ordinis sed iurisdictionis. quod patet ex eo
 quia clavis ordinis non potest vti nisi qui est sacerdos quod est absolvere in
 sacramento penitentie sacramentaliter. sed absolvere in foro iudi-
 ciali seu dare indulgentiam partialem vel plenariam pertinet ad cla-
 vem iurisdictionis quod fieri potest etiam per eum qui non est sacerdos. Nam lega-
 tus non sacerdos dat indulgentiam. et papa electus canonice etiam si non
 sit adhuc sacerdos potest dare indulgentias. et sic patet quod non
 pertinet ad clavem ordinis sed iurisdictionis dare indulgentias.
 Ad clavem enim ordinis pertinet habere potestatem super cor-
 pus christi verum ad conficiendum. et super corpus christi mi-
 sticum ab absolvendis a peccatis sacramentaliter. Et absolu-
 tio quidem a peccatis sacramentaliter habet certam formam. que
 mutari non potest quo ad formam substantialem. nec ea vti
 potest quod efficaciam habeat nisi sacerdos. sed absolutio plenaria seu
 concessio remissionis plenarie. non habet certam formam determinatam
 et ideo variari potest. Quin immo apostolica forma verborum potest con-
 cedi ut puta cum coenae dixit. visitas tales etiam vel faciens tale
 elemosinam penitens et confessus habet plenariam indulgentiam
 et intelligitur ut dictum est supra quod tunc vel antea sit confessus.

nō forma absolōis.

de necessario cōfitenda. Manifestū est enim talem qui illa implet
statim absq; alia forma verborū alicuius absolutōis consequi effe
tū illius indulgentie nisi sit obstaculum in cōtritiō. Secūdo notandū
est q; illa debet esse forma vborū i remissioe plenaria cōcedenda
quā cōcedēs indulgēciā decreuit. Nā in illa forma debet mīster mā
datū exequi in qua eiſipator inuenerit. Cū ergo in huiusmodi q̄
tūſ cōmunit talis sit forma indulti. vt cōfessor tali pſonē in obedi
ēciā rōne ecclē pſitāt et etiam plenā remissionē largiat sequit ex
tali forma cōmissiōis ipatiua. talis debet ēē forma executōis idica
tiua. Ego auctoritate sedis apostolice mihi p̄nunc cōmissa. cōcedo
tibi plenariam remissionē peccatorū tuorum de q̄bus es cōtritus et
ore cōfessus. p̄ter ea que ex cōfidecia huius indulti cōmissi. Si adda
tur In noīe pr̄is et filij et spūs s̄cti cōgruū erit. s; non ē necessa
rium. Et q̄dam alij addunt. Et restituo te illi innoēciē in q̄ eras
qū baptizatus fuisti. sup̄fluum videt nō tñ viciat actum. Tercio
est notandum q; ex commissiōe actualit plenariam remissionē con
cedēs. nō oportet q; necessario sit sacerdos nisi exp̄sse in cōmissiōe
mandetur hoc. Non enim est seuius maior domino suo. s; cōcedens
plenariam indulgentiam potest non ēē sacerdos. ergo ex cōsequēt
non oportet q; sit sacerdos nisi hoc cōtineat forma huius indulgen
tie. Sicut enī plena remissio p̄t dari cū forma et sine forma. ita eti
am per ministrum et sine ministro et p̄ mīstrū sacerdotē et nō sac
dotē. n̄ in bulla dicatur exp̄sse q; mīster huius cōfessionis sit sacer
dos. Si autem non dicatur in bulla n̄ q; sit ydoneus confessor. et
q̄uis in articulo mortis cōstitutus habens talem indulgētiā habē
re non possit sacerdotē vel etiam clericū. satis videt q; layc; in eo
casu possit iudicari ydoneus cōfessor. quia dictum ē talis cōfessio
vel absolutio non est sacramentalis que non potest fieri nisi sacer
doti. Vnde et cōfiteſ peccata tua layc; in tali casu cum non habē
at copiam sacerdotis laudabiliter quidē facit. s; euadens tenet ite
rū illa sacerdoti cōfiteri cū n̄ layc; habeat elauem ordinis. tñ si cōfi
tetur layc; necessaria cōfitenda vt mortalia commissā post vlti
mam confessionem. valet quidem sibi ad consequendam talem in
dulgētiā. Quarto est notandū q; materia circa quam ē prim
cipaliter remissio plenaria et materia circa quam est remissio sac
ramentalis differunt quasi sicut culpa et pena. Nā potestas que est
clauis ordinis papue est circa culpā actualē. q̄uis etiam vtute cla
uum diminueat et de pena debita tpali plus et minus s̄m q̄titate;
contritionis et laboris et prius opere inuincto satisfactionis. S;
clauis iurisdictionis est in huiusmodi indulgentis contra penam
tpalem debitam p̄ culpa. Nā et si culpa dimittatur hoc est rōe cō
tritiōis et cōfessionis p̄p̄ facte. Vnde et remissio sacramentalis.

1024

scilicet culpa aeterni mortaliū semper ē plenaria vel nulla cū oīa mortalia
 sūt cōnexa ad inuicē ex pte auctoris omīs vt vnum nō possit remitti
 sine altero. Remissio autē que fit p indulgentias pōt eē et plena et
 p̄tialis de aliq̄bz annis l dieb⁹ fm formā indulti. Quinto idem vī
 detur dicendum si sacerdos vel laycus cū nō habet sacerdos cum
 nesciat dicere formam que cōsueuit cōmuniter dici ex ignorantia.
 vel inaduertentia non illam dicit s̄ eq̄pollentiam. Puta de tibi il
 lam indulgentiā q̄ continet in hoc tuo indulto. vel sic. Dñs te ab
 soluat a pena et culpa secūdu grām quā dicit tibi p̄cessam a sum
 mo p̄tifice. Nec sequit̄ q̄ frustra i forma idulti pōit q̄ valeat si
 eligeret confessorem idoneum. q̄ hoc fit vt faciendo si post con
 fessionem sacramentalem sacerdoti de mortalibus nondum confes
 sis vel de illis et si iam confessis vel venialibus nō confessis confite
 ri. efficacius tollatur obstaculum ad consequendū indulgentiam. cū
 per confessionem efficaciat̄ q̄s aliq̄l de atrito contritus fm Thō.
 Qd̄ valeat sibi eligere sacerdotem confessorem seculare vel regu
 larem ex ipsa forma patet. q̄ debet eē sacerdos q̄ det sibi illā ple
 nariam remissionem. Quarto quē vtz valeat dicta confessio
 quo ad peccata oblita. et videt̄ q̄ non. q̄ dat ex forma indulgentie
 remissio plena peccatorum de quibus est cōtritus et confessus. sed
 quorū ē oblitus non est confessus ergo de illis non dat. In contrari
 um vt credo est rei veritas cuius ratio est. Quia cū de 9 non req̄
 rat ab hōie impossibile. ita videtur sciendū de papa qui eius
 tenet vices i terris. cum et dicat regula. Nemo ad impossibile pōt
 obligari. de re. i. li. vi. Impossibile est autē q̄ q̄s cōfiteat̄ i p̄ticiu
 lari illud qd̄ non habet i memoria. nisi diceret mendacium quod
 nullo modo est fiendū. xxij. q. iij. Cū humilitas. S; nec istud req̄
 ritur ad hoc vt remittat oblita. s̄ sufficit q̄ p̄ticiat̄ et cōfiteat̄ hec in
 genere cum p̄posito cōfiteandi et cōfiteandi i specie. cum menti occurrerent.
 Et per hoc remittitur si alias est bene dispositus. Et ita vi
 detur extimandum papam hoc intendere intelligi de indulto scili
 cet de confessione eorum que mente occurrerunt. cum competentī
 discussione et eorum que sunt necessario confitenda vt mortalia.
 De oblitis autem sufficiat confessio sicut et contritio generalis. Ad
 quod etiam facit a simili decretū. c. Omnis vtriusq; sexus. de pe.
 et re. Nam ibi precipitur q̄ quis omnia peccata sua debeat saltem
 semel i anno confiteri proprio sacerdoti. Et certū est q̄ peccata ob
 lita sunt peccata. Non enim obliuio facit peccatum perpetratum
 non esse peccatum. Et cum quis ea non cōfiteatur. q̄ nō recorda
 tur nō ergo oīa peccata sua non confitetur i hoc q̄ non seruat mā
 datum nec peccat mortaliter qd̄ esset absurdum dicere i eo q̄ nō
 omnia confitetur quia non recordatur. Intelligenda ē ergo de cre

Nō q̄r deputat̄ in
 p̄ticiat̄ q̄ p̄cedit a
 p̄ticiat̄.

nobile dñi de p̄ticiat̄
 oblitis

talis illa de peccatis confitendis scz que memorie deciderunt in p
 ticulari alia in generali. Et similiter in proposito quo ad consecuti
 onem plenarie remissionis sufficiat confessio de obliis in genere.
 nec requiritur in specie quod est impossibile. Idem videtur dicen
 dum cum in forma huius indulti continetur q si habet altera satis
 facere seu restituere restituat intelligendu videtur si pt. Sic eniz
 glosat Aug⁹ illa regulam. Non dimittitur peccatu nisi restitua
 tur ablatum. de re. iu. li. vi. si potest restitui ut ipse aug⁹ expres
 se dicit. vi. q. vi. Si res. Qui ergo abstulit ab alijs per furtum ca
 pinam. vsuram. fraudes et huiusmodi certam summam pecunie
 et penitus nil habet ad restituendum. vtiq talis habens talem in
 dulgentiam n priuabitur fructu eius. si contritus et confessus est
 cum proposito efficaci restituendi si potest. Sed si potest in totum vel
 in partem. et non sine magno incommodo suo. et nō facit. vtiq
 non eam consequitur. Quinto queritur vtrum letargicus vel
 freneticus vel amens effectus. qui nondum elegit confessorem q
 eum absoluat. seu concedat sibi dictam remissionem plenariaz vi
 gte talis indulti. valeat consequi effectum talis indulgentie.
 Et videtur q non. quia talis prius non eligit confessorem et eli
 gere non valet cum non sit compos rationis. ergo et cetera. Cir
 ca hoc licet aliqua sint supradicta. adhuc adduntur et alia. Vtiq
 dubium non habet q si in sana mente constitutus declarauit hoc
 sibi velle fieri. quando casus contingeret mortis per quemcumq.
 q extunc videtur elegisse. et sic per sacerdotē si eū habere potest
 fiat talis absolutio vel concessio remissionis. et valebit ei ad om
 nia. nisi ad ea peccata que perpetrasset preteritu huius indulgen
 tie. quia hoc excluditur in forma illa Et idem quo ad peccata mor
 talia que nunq sunt confessus. de quibus recordabatur et contra
 tus proponebat tempore suo confiteri. sed preuentus vel casu re
 pentine vel improiise mortis vel amissione loquēle vel frenesi su
 perueniente non valuit. Nam talis et si concedatur a sacerdote ad
 hoc vocato talis absolutio vel plenaria remissio vigte talis indul
 ti. valebit quidem sibi indulgentia et contritio. sed non quo ad ea
 que nondum fuerat confessus. Videtur etiam quibusdam q et si
 modo predicto expresse non elegerit vel declarauerit hoc tamen
 intendebat q ista electio habitualis ei sufficiat ad quandam indul
 gentiam. modo tamen predicto. Quinimmo in absentia sacerdo
 tis dicunt. q etiam laicus est ydoneus ad concedendum talem re
 missionem ex indulto huiusmodi. Vtrum autem hoc sit veruz. du
 bitari potest. et rationes ad vtramq partem sunt. nihil tamē no
 cet q fiat per laicum si haberi non pt sacerdos. valeat qntū valē
 pt. Sexto quat vtrū q adimplet ea q continent in forma indulgentie.

et exequatur ea in peccato mortali etiam p eum cognito cōsequat̃
effectum indulgentie. Verbigratia. In huius indulgentie forma
communi exprimitur q̃ eroget paupibus certam quantitatē pe
cunie. et q̃ ieiunet p annum si potest vna die p ebdomadam. ali
as non habeat eam. Vel si posita sit indulgentia ad certum locum
puta in visitando aliquas ecclesias. vel indulgentia iubei habe
tur. si in mortali existens sumit iter ad urbem. utrum cōsequatur
indulgentiam. Et videtur q̃ non. q̃ ab omnibus doctorib⁹ tene
tur q̃ est necessarium hominem eē extra mortale peccatum ad hoc q̃
valeat consequi fructū eius. s̃ talis ē in mortali igitur. ac. Ad
hoc saluo meliori iudicio respondendū videt̃ p distinctionem.
Quia aliud est dicendū de eo tpe et loco quo cōditiū in indulgentia.
aliud de tēpore quo itur vel disponitur ad indulgentiam. Nam de
tempore quo cōsecutur est indulgentiā utiq̃ oportet q̃ sit contri
tus et p cōsequens sine mortali. alias non pdesset videlicet cū est
in articulo mortis qñ fit ei talis absolutio l cōcessio. seu q̃ eo tēpo
re quo visitat ecclesiam vel ecclesias vbi posita est indulgentia.
vt indulgentia iubei. Sed tempore quo pergit ad urbem vbi sūt
tales ecclesie. vel tempore quo dat elemosinas vel facit ieiunium
p annum secundum formam indulgentiarum in articulo mortis
non videtur necessarium q̃ illa faciat extra mortale. Quis utiq̃
tucius et meli⁹ foret et vtilius etiam tunc eē sine mortali. Sicut
etiam dicūt plures doctores vt Tho. in. iiij. q̃ eas. satisfactioes
inunctas a cōferente. que post explectem earum relinquunt effe
ctum in satisfaciente. in mortali peractas non oportet iterare vt
ieiunia elemosine et peregrinationes q̃ effectus ille remanēs va
let reuerso ad gratiam.

Et indulgentia iubei quē est plenaria et videtur val
de et rationabiliter instituta seu concessa. tum quia ho
mines sunt valde tepidi ad satisfaciendum maximis de
bitis penarum quibus tenentur obnoxii propter in
numerabilia et graua peccata commissa. vt saltem semel in vita
gratiose recipiant tale suffragium ad soluendum tanta debita de
thesauro inexhaustili meritorum casti et sanctorum. tum vt con
seruetur reuerentia et deuotio apostolice sedis. que originata
est in urbe. vbi talis indulgentia concessa est. cum pontifex roma
nus sit in terris casti vicarius et petri successor (tum ad confirmā
dam fidem catholicam et excitandum fauorem eius in mentibus
fidelium quam verbis et factis innumerabilium passionum et
miraculorum sancti martires defenserunt et corroborarunt max
ime in urbe tunc domina mundi vbi et illorū corpora sine nume
ro requiescunt. Accedentes gñz illuc deuote et visitantes ecclesias